

Avgiftsadvokaten svarer

Ivan Skjæveland er advokat og partner i Deloitte Advokatfirma og er spesialist på avgiftsrett. Han har prosedert en rekke skatte- og avgiftssaker for domstolene, og har møterett for Høyesterett. Han er også en ofte benyttet foreleser innenfor sitt spesialområde, og vil i denne spalten svare på spørsmål knyttet til avgift. Ev. spørsmål kan sendes: iskjaeveland@deloitte.no

Spalten er utarbeidet av:

Advokat
Ivan Skjæveland
Deloitte Advokatfirma

Uklart om mva-fradrag knyttet til omsetning i utlandet

Spørsmål:

Vi har hørt rykter om at staten har inn tatt et nytt standpunkt om at det ikke foreligger fradragsrett for mva i tilknytning til omsetning som skjer i utlandet. Vet du om det er noe hold i disse ryktene?

Svar:

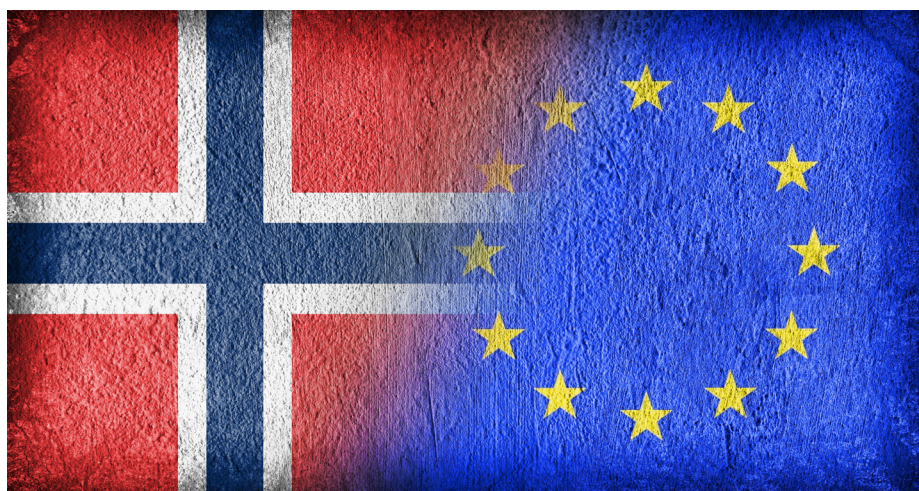
Jeg kan bekrefte at det er hold i disse ryktene.

Det er imidlertid noe uklart for undertegnede hva staten nå egentlig mener om dette spørsmålet. En ting er sikkert, og det er at det foreligger en svært langvarig og fast forvaltningspraksis for at det foreligger fradragsrett. Denne praksisen har de beste grunner for seg, hvis ikke vil norske næringsdrivende i utlandet få en konkurranseulempe i forhold til de næringsdrivende som er hjemmehørende i landet hvor omsetning finner sted. Disse utenlandske næringsdrivende vil ikke pådra seg mva-kostnader i Norge, og vil kunne gjøre fullt fradrag for mva på alle sine innkjøp i det aktuelle landet.

Det nye standpunktet til staten fremkommer i et anketilsvar fra staten som vi har fått innsyn i. Anketilsvaret er datert 05.02.24, og knytter seg til en anke fra Steinkopf AS til Høyesterett. I anketilsvaret inntar først staten følgende prinsipielle standpunkt:

Statens nye standpunkt

«For at et registrert avgiftssubjekt skal ha rett til fradrag for inngående avgift ved innførsel, må varer være «til bruk i

den registrerte virksomheten» til avgiftssubjektet, jf. mval. § 8-1. En virksomhet «skal registreres» når omsetning og uttak «som er omfattet av loven» overstiger 50 000 kr i løpet av 12 måneder, jf. mval. § 2-1 første ledd. Det som er omfattet av loven, er omsetning, uttak og innførsel av varer og tjenester i «merverdiavgiftsområdet», altså det norske fastlandet og alt område innenfor territorialgrensen, jf. mval. § 1-2. Sistnevnte bestemmelse ble vedtatt i 2009 og innebar en «kodifisering av gjeldende rett», jf. Ot.prp. nr. 76 (2008-2009) punkt 7.5.1.»

Forutsetter tilknytning til omsetning i Norge

Det er vanskelig å tolke staten på en annen måte enn at det nå legges til grunn at en forutsetning for fradrag, er at den pådratte merverdiavgiften har tilknytning til omsetning i Norge. Det som gjør det litt spesielt er at staten her omtaler fradragsretten for innfør-

selsmerverdiavgift, som har oppstått i etterkant av omsetning i utlandet. I et etterfølgende avsnitt finner vi følgende presisering fra staten:

«Lovens geografiske virkeområde innebærer i noen tilfeller at virksomheter basert i Norge, med utelukkende internasjonal omsetning (f.eks. rederier), som utgangspunkt ikke vil ha fradragsrett for merverdiavgift påløpt i Norge (f.eks. administrasjonskostnader). I forvaltningspraksis fra 1970-tallet er det gjennom enkelte uttalelser antatt at registrering i visse tilfeller skal kunne skje, jf. også henvisningen til Mva-håndbokens kapittel om registrering i anken s. 8. I den grad det i enkeltsaker er blitt innrømmet fradrag etter en konkret vurdering, noe det er grunn til å anta, kan dette ikke forankres i lovens geografiske virkeområde, jf. nå kodifisert i mval. § 1-2. Etter statens syn foreligger det uansett ingen fast, konsistent og langvarig praksis som kan gi grunnlag for en

